

Lættari og rættari – tættari og fattari!

– Kanst tú fara »upp í« politikkk?

– Nei, tú kanst fara ongantíð fara upp í politikkk, tí hann hevur altíð verið har!

Nøkulunda soleiðis svaraði segði Jens Otto Krag einaferð, tá hann var spurdur, hví hann tókst við politikkk.

Hann sipaði til, at politikkur umfatar okkum øll og rakar okkum øll.

Tí er týðningarmikið, at okkara løgting er so væl og breitt umboðað sum gjørligt við skilafólki úr alskyns vinnugreinum, úr øllum heraðshornum og ikki minst av báðum kynum.

Skal einstaklingurin tryggjast, so mugu øll fáa møguleikan!

Í dag munnu flest øll vera samd um, at vit ynskja at búgva í einum vælferðarsamfelagi!

Einum vælferðarsamfelagi, har vit eru solidarisk, og onkur kann eiga nógv, men eingin skal eiga ov lítið.

Sum so eru vit øll javnaðarfólk!

Hetta er ikki bara lættari og rættari. Tað krevur eisini, at vit bæði standa tættari og harvið eisini fattari – glað og errin av okkara samfelagi!

Javnaðarpolitikkur merkir ikki, at vit skulu køva einstaklingin, men fjálga um fjøldina, so øll fáa ein møguleika at fáa sær eina útbúgving og arbeiði.

Skal einstaklingurin tryggjast, so mugu øll fáa møguleikan!

Einki skal eita síðsti kjansur fyri eitt menniskja, tí menniskja er altíð eitt endamál í sær sjálvum – ikki marknaðurin!

Marknaðurin er ein góður tænarari, men ein vánaligur harri.

Marknaðarin má tí ongantíð sleppa at taka

Theodor Eli Dam Olsen

valevni Javnaðarfloksins

maktina frá menniskjanum – marknaðin eiga vit við skynsemi og samhaldsfesti at stýra, so vit ikki verða stýrd.

Hetta er eitt arbeiði, vit ongantíð verða liðug við.

Franski rithøvundin og sosialdemokraturn, Albert Camus, samanbar javnaðarhugsjónina við søgnina um Sisyfos. Tað var hann, sum var dømdur at rulla steinin niðan á fjallið, men komin á tindin, rullaði steinurin oman aftur hinumegin, og so var einki annað at gera enn at byrja umaftur. Høðani kenna vit tiltakið »eitt sisifosarbeiði« um strev, sum ongan enda fær, og tí endar javnaðarpolitikkur ongantíð.

Framtíðin er frælsi, fólkaræði og felagsskapur!

Men eins og fyrrverandi fangin og forsetin

Vaclav Havel visir á, so eru frælsi og fólkaræði ikki altíð tað sama.

Vit kunnu liva í einum fólkaræði.

Men er fólkíð ikki upplýst, og hevur fólkíð ikki møguleikar at vinna sær arbeiði útbúgving, eru vit ikki longur bara menniskjur, men bara marknaðarmekanismur. Finnur í talvinum, har pengarnir fólkíð flyta! Og tá eru vit ikki frælsi!

Lesandi, starvsfólk á almenna arbeiðsmarknaðinum, arbeiðsleys eins væl og sjálvstøðug vinnurekandi kunnu øll vera *ágrýtin*. Og Javnaðarflokkurin ger ikki mun á, hvør er ágrýtnari enn onnur.

Tað skal jú altíð loysa seg hjá øllum at arbeiða og útbúgva seg.

Men vit eiga eisini altíð at hugsa um onnur enn okkum sjálv, tí sjálvandi skulu tær sterkaru byrðarnar bera tær tyngstu byrðarnar.

Til hetta krevst, at øll eru við!

At pláss er fyri øllum í Føroyum.

Umframt at eiga sosialar skipanir, krevst eisini ein sterk mentan at tryggja hetta.

Hetta kann einans eitt samhaldsfast samfelag tryggja.

Tí er neyðugt, at vit stremba eftir einum norðurlandskum vælferðarsamfelagi, ið ikki er ein sjálvfylgja, men altíð eitt mál, ið vit eiga at líta framímóti.

Vit eiga tí altíð velja menniskjað fram um marknaðarkreftirnar.

Tað er bæði lættari og rættari – og tá standa vit bæði tættari og fattari!

Løgtingið – høvdið kalt og hjartað heitt

Løgtingsvalið nærkast, og flokkar og valevni bjóða seg fram.

Summi brúka ivaleynt nógvar pengar upp á marknaðarføring, meðan hetta letur seg minni hjá øðrum, har tað grynnir í pengapunginum.

Herfyri sást enntá, at lýsingarpláss var selt á uppboði, men tað bleiv tilbetur steðgað. Tað ber til at temja marknaðarkreftirnar.

Tað týðningarmikla er tó, at vit fáa fólk á ting, sum eru skilafólk, og sum hava hjarta og vilja til at virka fyri onnur.

Løgtingið er hægsti myndugleiki føroyinga, og tí er týðningarmikið, at vit velja fólk, sum vit hava hava álit á, og sum duga at halda høvdið kalt og hjarta heitt.

Vel skilafólk og vel samhaldsfast!

Kann ein kristin velja Framsókn – kann ein kristin stilla upp fyri Framsókn?

Hesir spurningar kunnu, sum eg síggi tað, svarast við einum einføldum: JA!

Mín trúgv og mín politikkur

Mín trúgv er persónlig og privat og er fyrst og fremst eitt mál millum meg og mín skapara. Men tá eg nú síggi og hoyri fleiri dømi um, at ræðuherferðir móti ávísam politiskum flokkum fara fram millum kristnar bólkur og í samkomum, so kenni eg meg noydda at greiða frá míni støðu.

Fyri meg snýr tað at vera kristin í politikki seg fyrst og fremst um at hava kristnu prinsippini um rættvísi og rættlæti við í øllum sínum arbeiði og hava skynsemi í lógararbeiðinum sum heild. Eg vil í mínum politiska lívi ikki fara upp á kompromis við mína persónligu trúgv og tey prinsipp, hon stendur fyri, og Framsókn stendur tættari at tí, sum eg meti vera rætt og rættvísi, enn tann flokkur, sum eg fór úr.

Eg stilli upp til løgtingsvalið, tí eg havi nøkur politisk hjartamál, sum snúgva seg um ein rættari skattapolitik, sosialpolitik, útbúgvingarpolitik, heilsupolitik, umhvørvispolitik v.m., og eg vil í einum møguligum løgtingsarbeiði arbeiða hart fyri góðum loysnum og langtíðarsemjum.

Etisku málini

Vit byggja ikki Guds ríki við jarðiskum lógum, og tað eru ikki lógir, sum broyta menniskjað.

Tað politiska starvið er eitt borgarligt starv, sum snýr seg um at skipa samfelagið so skynsamt sum møguligt.

Í Framsókn vilja vit viðgera øll mál í opnum

Hanna Jensen

X við F

orðaskifti, eisini tey sokallaðu etisku málini, og eg haldi meg til omanfyri nevnda prinsipp um rættlæti, rættvísi og frælsi. Tí var er við til at stovna Framsókn, og eg vil politiskt arbeiða fyri at tryggja persónliga frælsið hjá øllum borgarum í Føroyum.

Eg meti tað ikki vera rætt at lóggeva mína trúgv oman yvir høvdið á øðrum, sum ikki hava somu trúgv sum eg. Vit eru skapt við frælsum rætti at velja ta lívsleið, vit meta er røtt fyri okkum. Eg síggi tað sum mína politisku uppgávu at tryggja hetta frælsi, soleiðis at eg kann liva sambært mínari trúgv og sannføring, samstundis sum tey, ið hava eina aðra sannføring, kunnu liva sambært henni.

Eg stilli upp fyri Framsókn, tí eg sum politikari síggi, at Føroyar hava brúk fyri einum nýggjum liberalum tjóðskaparflokki.

Góðu føroyingar, góðu veljarar

Sum valevni Fólkaflaksins vil eg arbeiða fyri at fáa roknistykkið at ganga upp. Vit muga raðfesta, umskipa og effektisera í almenna húsarhaldinum. Men tað eru bólkur her í landinum, ið ikki hava góð kor at liva undir. Her hugsi eg m. a. um foreldur at prematurbørnum (tað eru børn fødd áðrenn viku 37.)

Eg meti tað er alneyðugt at varpa ljós á barsilsskipanina. Her hugsi eg serliga um tey á leið 10 um árið, ið eiga prematurbørn. Hjá hesum børnum skulu serlig atlit takast.

Hesi børn liggja ofta inni í styttri ella longri tíð og fáa ta viðgerð og røkt, ið er neyðug. Tá tey so koma heim, er farloyvið hjá mammuni ikki sum hjá mammum, ið eiga børn til ásettu tíð. Tí farloyvi telur niður, frá tí at barnið er føtt.

Her má broyting í barsilsskipanina, so foreldur og børn fáa eina góða byrjan.

Tí vil eg eftirhyggja barsilsskipanina og gera neyðugu broytingar í lógini. Tey ið eiga børn áðrenn tíð skulu hava barsilspengar frá tí, at barnið er føtt, men at niðurteljingin eigur ikki at byrja fyrr enn barnið átti at verið føtt.

So er spurningurin, um vit hava ráð. Men stundum má man spyrja seg sjálvan »hava vit ráð at lata vera« :)

Hendan broyting er ikki kostnaðarmikil, tí hetta eru í miðal 10 børn um árið. Hendan broyting er tó rættuliga munagóð broyting í

Rigmor Rasmussen

Valevni Fólkaflaksins

mun til nú, hjá teimum hetta rakar.

Tað kann ikki vera rætt, at foreldur at einum barni, ið er prematur vera noydd at sjúkramelda seg, og harvið er tað avgerð hjá einum lækna, um tey kunna vera um barnið til tað er klárt at fara á stovn.

Eg vil bjóða meg fram at dagføra barsilsskipanina, eisini fyri præmatur-børnini. So set X við lista A